

Jordi Faura

Sonocromàtic



**PROGRAMA DE DESARROLLO DE DRAMATURGIAS ACTUALES
DEL
INSTITUTO NACIONAL DE LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA**



GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTITUTO NACIONAL
DE LAS ARTES ESCÉNICAS
Y DE LA MÚSICA

Sonocromàtic

Jordi Faura

Sabadell, 1982

Autor, Dramaturgo y Director.

Ha estudiado Dirección Escénica y Dramaturgia, en el Instituto del Teatro, Études Théâtrales, en la Université Sorbonne de París, en el Seminario Internacional de Escritura Teatral de San Miniato (Italia) y el Obrador de la Sala Beckett. Interpretación, en Instituto del Teatro y en el Colegio del Teatro y Filosofía en Universidad de Barcelona.

Autor de más de quince textos teatrales entre los que ha dirigido *Hikikomori* (Villarroel), *Naturaleza muerta* (Sala Beckett), *La fábrica de la felicidad* (Tantarantana) o la ópera *Alba Eterna* (Teatro Fortuny) y las dramaturgias de *La isla de los monzones* (Sala Villarroel), *La Arena* y *la Academia* (Espai Brossa), *Amputation* (Teatro Romea), *La tierra se baja y sucia y yerma...* (Teatro Romea) y *Un lobo huyendo de un enjambre de truenos* (Teatro Romea) entre otros.

Ha recibido una docena de premios entre los que destacan el Premio de Teatro Ciudad de Alzira por *Naturaleza Muerta* (Edicions Bromera), XXII Premio de Teatro Ciudad de Valencia, Premio Ramon Vinyes de Teatro por *Hikikomori* (Edicions Bromera), premio de Teatro Bartrina por *La sala de espera* (Arola) y el Premio al Mejor Espectáculo y Nominación a Mejor Director de la X Muestra de Teatro por *Ser otro* y Finalista en el premio Internacional Stückemarkt de Berlín 2009, por *Naturaleza Muerta*, y en 2011 por *La fábrica de la felicidad*, entre otros.

Profesor de Dramaturgia e Interpretación en la escuela de Arte Dramático Eòlia de Barcelona y Autor Residente en el Teatre Nacional de Catalunya (TNC.)

Jordi Faura

Sonocromàtic



© Jordi Faura

© *De la presente edición:*

Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de la Música

Diseño y maquetación:

Vicente A. Serrano

Cubierta:

Fotos: Esperanza Santos

NIPO: 035-12-033-X

Desde su creación, el Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de la Música (INAEM) ha considerado que la escritura dramática actual debía ser uno de sus puntos de atención. Así, se ha mantenido durante estas décadas el apoyo a la Muestra de Teatro Español de Autores Contemporáneos de la Alicante y la concesión del Premio Calderón para autores noveles, que ha puesto en valor a dos nuevas generaciones de autores españoles. Además, este objetivo se ha intensificado con la programación y actividades del Centro Dramático Nacional, muy centrado en su última etapa en las escrituras más recientes, y con el planteamiento de estrategias de ayudas para la promoción de obras de autor español vivo.

La última de estas iniciativas es el Programa de Dramaturgias Actuales, que impulsa el desarrollo de lenguajes escénicos innovadores con absoluta libertad temática, estilística y estructural, y que significa una clara voluntad de apoyo a los nuevos creadores.

A pesar de las dificultades que el sector de la Cultura está viviendo a causa de la actual coyuntura económica, España vive un momento de gran calidad creadora en sus artes. Desde el INAEM se ha planteado esta nueva propuesta que, en este momento, cobra mayor sentido como signo de apoyo al futuro de nuestro Teatro.

En esta primera edición los autores seleccionados han sido: Alberto Conejero López, Jordi Faura Hervás, Jerónimo Sebastián García Cornelles, José Manuel Mora Ortiz, Antonio Rojano Mora y María Velasco González.

Esperamos que esta iniciativa sea un instrumento útil para el crecimiento de la excelente nueva dramaturgia española.

Miguel Ángel Recio Crespo
Director General del INAEM

*Res no ha canviat,
però ara els nostres ulls i orelles
estan preparats per veure i escoltar.*

John Cage

DRAMATIS PERSONAE

HOMER

DEMÈTER

EVA

THOTH

MANAN

ACTE I ESCENA I
Across the Universe

(Fosc absolut.)

VEU EN OFF

Tanca els ulls.

Respira pausadament.

Pensa en l'espai que ocupes.

Pensa en els dos punts més allunyats del teu cos,

i en els milions d'àtoms

i partícules

i cèl·lules que el formen.

Relaxa els dits dels peus.

Relaxa el clatell.

Relaxa les cuixes.

Relaxa les espatlles.

L'estómac.

Les mans.

El pit.

Pensa en el teu pare.

Pensa en la teva mare.

Pensa en els teus avis.

L'avi patern.

L'àvia paterna.

L'avi matern.

L'àvia materna.

Pensa en els 8 besavis.
Pensa en els teus 16 rebesavis.
I en els teus 32 rerebesavis.
Pensa en tots els teus avantpassats.
Projecta'ls en l'imaginari.
Construeix una imatge de tots i cadascun d'ells.
Com reien.
Com parlaven.
Com menjaven.
Com vivien.
Prova de recordar-los.
Recorda'ls en l'espai que ocupaven,
i que ara ocupes tu,
que ara ocupa el teu cos.
Intenta recordar.
Recorda.
Recorda qui ocuparà el teu espai.

(La veu s'interromp.

Llum.

Nau Espacial transbordadora a l'òrbita Terrestre.

Espai completament blanc i negre.

Una altre veu, metàl·lica i editada.)

VEU EN OFF II

400.000 km pel punt zero.

(Un senyal acústic d'alarma.

*Manan es desperta i, del Servei de Missatgeria Espacial (SME),
n'agafa una càpsula que pul·lulava a l'espai exterior.*

Manan n'extreu un missatge..

ACTE I ESCENA II
100è Aniversari

(Times Square, en tot el seu esplendor vital, sonor i cromàtic.

HOMER, amb equipatge.

*Arriba EVA, corrents, vestida amb molt colors estrofolaris, i
l'abraça llargament. Silenci.)*

EVA

No sé què dir.

HOMER

Em pensava que era una broma això de deixar-me sol
aquí enmig.

EVA

Em va semblar una bona idea.

HOMER

És un gran lloc per quedar.

EVA

No t'agrada?

HOMER

No hi ha ni un trist arbre,
està ple de gent,

el soroll és insuportable
i és pura contaminació lumínica.
Probablement, la pitjor plaça del món.

EVA

Té una explicació.

HOMER

No vull saber-la.

EVA

Tinc un regal per a tu.

HOMER

Celebrem alguna cosa?

EVA

No recordes quin dia és avui?

HOMER

20 de Juny.

EVA

De quin any?

HOMER

És un test?

EVA

Tot un segle de vida.

HOMER

I encara no em cago a sobre.

EVA

(Allargant-li el regal) Vols obrir-lo?

HOMER

Preferiria no fer-ho.

EVA

És ideal pel lloc on som.

HOMER

I el teu pare?

EVA

Ell també té un regal per tu.

HOMER

Quin regal?

EVA

Una cosa molt íntima.

HOMER

Espero que no sigui un d'aquells andròides que utilitzeu per no haver de follar amb una altra persona.

EVA

Un *Geminoide sexual*.

HOMER

El teu pare i el teu germà van provar de comprar-me'n *un de personalitzat* el dia que enterràvem la teva àvia.

EVA

Cobreixen més necessitats que un gos.

HOMER

*Te'l poden fer amb la cara de l'àvia,
amb la seva veu,
el seu caràcter...*

EVA

Era millor opció que tancar-se en una torre.

HOMER

Per què no ha vingut el teu pare?

EVA

Ara no pot deixar la feina que està fent.

HOMER

Mentrestant, el temps passa i ell no se n'adona.

EVA

Està provant de saltar una tanca molt alta.

HOMER

I no té perxa.

EVA

Però no deixa de provar-ho.

HOMER

I en Thoth?

EVA

Ve expressament per celebrar el teu aniversari.

HOMER

Preferiria estar sol.

EVA

Algú que celebra tot sol el seu aniversari no té cap sorpresa.

HOMER

Però s'autoregala el que vol.

EVA

T'agradarà estar aquí.
Hi podem fer moltes coses.

HOMER

Segur, sobretot ara, que m'he convertit en un kiwi.

EVA

Una fruita tropical?

HOMER

Un ocell neozelandès.

EVA

I per què?

HOMER

Estic mig cec,
no puc volar,
gairebé no puc ni caminar,
i visc en una illa de la qual no puc sortir.

EVA

Això té solució.

HOMER

Els metges no opinen el mateix.

EVA

Perquè la solució no és mèdica.

(EVA li dóna el regal.)

Obre'l.

HOMER

Tu sempre vas vestida així?

EVA

No t'agrada?

HOMER

És una combinació cromàtica... *complexa*.

EVA

Potser no combina a primer cop d'ull...

HOMER

Potser no.

EVA

Però sona molt bé.

HOMER

Sona molt bé?

EVA

Molt harmònic.

HOMER

Sí, *harmònic* és la paraula.

EVA

El món és ple d'harmonia.

HOMER

Harmonia per tot arreu.

EVA

Tu, jo, aquesta plaça...

Tot el món.

HOMER

Fa 100 anys, el món era menys històric
i, sobretot, menys complex.

EVA

Ara ho és més, però en tots els sentits, també en els bons.

HOMER

Llavors és que m'he tornat un membre reticent de l'espècie humana.

EVA

Obre'l.

*(HOMER obre el paquet:
És un Eyeborg.)*

ACTE I ESCENA III
Neurobiologia

(Laboratori -espai blanc antisèptic barreja d'hivernacle i quiròfan.

DEMÈTER que dormia, es desperta i observa un terrari de vidre ple de plantes de la mateixa família i, enmig, una planta d'una altra família.

DEMÈTER amplia en una pantalla la imatge:

Totes les arrels de les plantes de la mateixa família estan connectades les unes amb les altres... excepte les de la planta "intrusa".

DEMÈTER, parlant a un dispositiu robòtic que l'enregistra.)

DEMÈTER

La família de les *Agapanthus*,
del gènere de les monocotiledònies,
mostren la mateixa conducta que les seves predecessores:
Reaccionen, successivament, amb el procés d'*adaptació, sincronització, massa crítica...*

(Entra THOTH.)

THOTH

Com estan les criatures?

DEMÈTER

Thoth, vine, mira això.

THOTH

Hola fill, me n'alegro molt de tornar-te a veure.

DEMÈTER

Són una família de les *Agapanthus* perfectament unides per les arrels.

THOTH

Quant de temps has estat fora?

DEMÈTER

Si observes les gravacions a càmera ràpida...

THOTH

Com t'ha anat?

DEMÈTER

En 48 hores han unit les seves arrels.

THOTH

Et quedaràs molt de temps a casa?

DEMÈTER

És un fet extraordinari, es comporten com si tinguessin...

THOTH

No, només he vingut per celebrar l'aniversari de l'avi.

DEMÈTER

Per dir-ho en termes hominoides, com si tinguessin *voluntat*.

THOTH

L'avi està malament, està perdent els sentits.

DEMÈTER

No tenen cervell,
ni neurones,
però perceben el que passa al seu voltant.

THOTH

I l'Eva ha tingut la familiar idea que ho celebrem tots junts.

DEMÈTER

Són profundament sensibles.

THOTH

Més que les persones?

DEMÈTER

Molt més.

(Pausa breu.)

Fa un parell de dies vaig plantar un espècimen d'una altra família, una *Welwitschia mirabilis*, una planta gimnosperma pertanyent al gènere monotípic *Welwitschia*...

THOTH

I?

DEMÈTER

Les altres han reconegut que la planta del costat no és de la família.

THOTH

Què és això, la màfia?

DEMÈTER

Si són de la mateixa família,
són altruistes entre elles
i es reparteixen equitativament l'espai per a les arrels.

THOTH

Sensibles, altruistes...
Són fantàstiques aquestes plantes.

DEMÈTER

Però al posar-hi al costat una planta d'una altra família,
les anàlisis filogenètiques basades en l'ADN,
demostran que han començat a *lluitar* pel terreny.

THOTH

Cal protegir *la família*.

DEMÈTER

I totes les que són de la família s'han interconnectat.

THOTH

I com ha reaccionat la intrusa?

DEMÈTER

És aviat per saber-ho, però és una planta híperresistent.
La planta més resistent del planeta:
Pot viure 2000 anys,
Gairebé no necessita aigua,

resisteix les condicions del desert,
pot viure tota sola...

THOTH

Està preparada per suportar totes les putades de la vida estoicament.

DEMÈTER

Les seves fulles tenen el cicle vital més llarg que es coneix:
Només en produeix dues per segle.

THOTH

No és massa ràpida...

DEMÈTER

Però un cop les ha tret, ja no les perd mai.

THOTH

Si només en fas dues per segle,
val més que no se't morin.

DEMÈTER

Els africans l'anomenen *Tiveeblarkanniedood*,
que vol dir *dues fulles no poden morir...*

THOTH

Bé, com sempre, ha estat interessantíssim parlar *d'herbes i flora variada* amb tu,
sobretot després de tant temps,
però ara he de tornar al món dels insensibles i egoistes homínids, i anar a veure el teu pare.

DEMÈTER

Thoth, què has vingut a dir-me?

THOTH

Res important, que he demanat una sol·licitud per formar part del *Programa Europeu de Seguretat Espacial*.

DEMÈTER

Ah.

THOTH

I aviat sabré si m'han acceptat.

DEMÈTER

Quan marxaries?

THOTH

Aviat.

DEMÈTER

Durant quan temps?

THOTH

Seria un contracte indefinit.

DEMÈTER

Què hi faries allà dalt?

THOTH

Seria en un transbordador de Seguretat a l'òrbita terrestre, revisant les càpsules espacials.

DEMÈTER

A l'espai no hi ha vegetació.

THOTH

Ni gaires persones.

Bàsicament, hi ha andròides i geminoides.

DEMÈTER

I tu.

(THOTH surt.

Demèter observa les arrels a la pantalla.)

ACTE I ESCENA IV
Eyeborg

(*Times Square.*)

EVA

Per *expandir* els teus sentits.

HOMER

Eva, ara mateix tinc els sentits d'una patata:
No noto el gust del menjar,
ni el tacte de les coses,
tinc l'olfacte atrofiat,
si no crides, no et sento,
ja no distingeixo els colors...

EVA

Justament per a això serveix *l'Eyeborg*.

HOMER

Per convertir-me en un patata *sensible*?

EVA

Per percebre les freqüències que emeten els colors.

HOMER

Em pensava que els que duïen això pel carrer eren pervers-
tits gravant amb una càmera per penjar-ho a Internet...

EVA

És un ull electrònic.

HOMER

És allò que el teu germà havia portat de petit?

EVA

Allò era un *Earborg*.

HOMER

Un *Earborg* per...

EVA

Veure els sons.

HOMER

A l'inrevés.

EVA

I, en realitat, no era d'en Thoth, era de l'àvia.

HOMER

L'àvia no era un cyborg.

EVA

Doncs duia un *Earborg*.

HOMER

La teva àvia portava un audiòfon normal i corrent, el de tota la vida.

EVA

Fins que va provar *l'Earborg*,
aquí mateix, per cert,
i va substituir-lo per l'audiòfon.

HOMER

Ho dius perquè jo també me'l posi.

EVA

Ell veia la música,
i tu pots sentir els colors.
Només te l'has de posar al voltant del cap i connectar-lo
a...

HOMER

Pel que em queda, preferiria ser un home normal fins al fi-
nal.

EVA

Avi, quan era petita em deies que les persones només som...

HOMER

Una partícula de carboni en formació.

EVA

Només dic que hi sumem una mica de silici.

HOMER

Tot són elements de la natura, oi?

EVA

La vida basada en el carboni biològic obté el control de la vida basada en el silici.

És pura evolució.

HOMER

I el color només és una sensació que envia freqüències.

EVA

Exacte.

HOMER

I les pots percebre per la vista,
per l'oïda
o pel cul.

EVA

Per què no veure-hi en la foscor, com els gats?
O des de molt lluny, com les àguiles?
O sentir els sons com si fossis un dofí o un gos?
O tenir l'olfacte d'un tauró?
Per què no veure els infraroigs,
els ultraviolat
o els raigs X?
Hi ha molts mons i tots són en aquest.
No cal anar a la Lluna o a Mart,
ni descobrir noves Galàxies
o un Univers paral·lel:
Només cal percebre la nostra realitat amb els sentits que
tenim...
amb les màximes prestacions.

HOMER

Després de 100 anys al món,
el resum que en puc extreure és:

No entenc res.

Miro el teu món,

i no entenc res.

Sóc un anti-Leibniz.

EVA

Anti què?

HOMER

Leibniz va ser l'última persona que ho va saber tot.

L'últim home capaç de posseir tot el coneixement del món.

Després d'ell, res ja no va ser possible.

Ara, els científics ni tan sols coneixen la seva disciplina,
només en dominen una petita parcel·la.

Com el teu pare, un botànic especialitzat en la neurobiologia de les plantes tancat en un laboratori...

I res més.

I el mateix passa amb un químic,

un astrònom

o un matemàtic.

El saber està tan parcel·lat que,

no és que no puguem tenir la visió Universal que tenia Leibniz,

és que som unes formigues especialitzades.

El volum d'informació del segle XVII era més limitat que el que hi ha ara, és clar,

però Leibniz va aconseguir saber-ho absolutament tot de filosofia,

matemàtiques,
medicina,
química,
botànica,
literatura,
física,
música...
Tot sobre tot.
I creia que vivia en el millor dels mons possibles.

EVA

El cervell processa 400.000 milions de bits d'informació per segon,
però només en tenim consciència de 2.000.
Només veiem el que considerem possible.
Quan els vaixells de Cristòfol Colom s'apropaven a les illes del Carib,
els indígenes americans no els veien.
Els vaixells eren tan diferents de qualsevol altre cosa que haguessin vist abans,
que no podien veure'ls, tot i ser a l'horitzó.
En el seu cervell no hi havia cap experiència dels vaixells.
Fins que no van mirar una i una altra vegada,
no van ser capaços de veure'ls.

HOMER

Per què volies que ens trobéssim a la plaça amb més leds i llums de neó del planeta?

EVA

Per ampliar perspectives.

HOMER

Doncs no veig els vaixells.

EVA

Cada cop que una càpsula de l'espai s'obre,
el resultat del que hi havia dins, apareix a les pantalles.

HOMER

No he entès ni la meitat dels que dius.

EVA

Només cal que facis un cop d'ull als 380.000 milions de
bits que reboten al cervell.
Només un cop d'ull...

HOMER

O d'oïda.

EVA

El que hi ha és millor del què sembla.

(EVA ofereix l'Eyeberg a HOMER, que accepta.

*EVA surt. HOMER comença a escoltar els colors de Times Square,
que es converteix en una polisimfonia.)*

ACTE II ESCENA I
Viatge acústic

(EVA i HOMER al Supermercat.

HOMER porta l'eyeborg i escolta la polisimofonia cromàtica que formen els colors dels productes.)

HOMER

Els publicistes saben el que fan:

Quan volen que tingui set, color teula.

Quan volen que em relaxi, pinten l'ampolla blau i blanc.

Si volen que tingui gana, posen les lletres del restaurant taronja...

(Entra THOTH, amb uns auriculars posats.)

EVA

Arribes tard, Toth.

THOTH

Tinc una bona excusa.

HOMER

Era de viatge.

EVA

Ell sempre és de viatge.

SONOCROMÀTIC

(EVA surt.)

HOMER

Quan tenia la teva edat jo feia el mateix.

THOTH

Fa una eternitat d'això.

HOMER

Això, va ser ahir.

THOTH

Fas mala cara.

HOMER

Quan tenia la teva edat no em passava.

THOTH

Quan jo tingui la teva no em passarà.

HOMER

Ja saps què vols ser de gran?

THOTH

Tinc 20 anys.

HOMER

Si als 20 anys no saps el que vols,
no ho aconseguiràs mai.

Ni quan tinguis la meva edat.

THOTH

Quan jo tingui la teva edat, ja no ens farem vells,
podrem reemplaçar totes les parts dels nostre cos per aliat-
ges cibernètics i,
encara que no serem immortals,
serem uns mortals difícils de matar.
Ho sabrem tot de la persona per com ha adaptat el cos.

HOMER

Per conèixer una persona només et cal saber dues coses:
Com aconseguix els diners i amb qui folla.

THOTH

El meu pare es guanya la vida estudiant la neurobiologia de
les plantes
i folla amb androïdes.

HOMER

No es pot dir que sigui un humanista.

THOTH

Jo ni em guanyo la vida ni follo.

HOMER

Doncs no es pot dir que siguis una persona de debò.

THOTH

Sóc un 1% realitat i un 99% imaginació.
Estic pensant com fer realitat tota aquesta imaginació.
Penso en tots els somnis
de totes les persones

de totes les èpoques
de tota la història
de tota la humanitat que no s'han fet realitat.
Penso on han anat tots aquests 99%'s d'imaginacions perdudes,
no realitzades de la tota la història de la humanitat...
I tot és allà dalt,
orbitant al voltant de la Terra.
Des de la sonda Voyager i els seus discs d'or,
fins a l'última càpsula que s'acaba d'enviar.
L'òrbita terrestre és la Meca dels somnis que ja no cabien
a la Terra.

HOMER

Què dius?

THOTH

T'he portat un regal.

HOMER

No vull cap androide per follar.

THOTH

Prepara't, ets a punt d'entrar en un món de sensacions.

(THOTH prova de posar-li els auriculars a HOMER, que no es deixa.)

HOMER

Què és això?

THOTH

El meu regal.

HOMER

Què escoltes?

THOTH

Les ones binaurals que el cervell envia quan està sota la influència de drogues.

HOMER

Ones binaurals sota la...?

THOTH

Les reproduïxo en pistes d'audio i el cervell les rep.

HOMER

Per què li fas escoltar això al teu cervell?

THOTH

Perquè rebi les mateixes ones que ell crea quan va col·locat.

HOMER

I quins efectes té?

THOTH

És exactament com si anessis col·locat.

HOMER

Igual?

THOTH

Exactament el mateix, però sense el desgast físic.
Els nivells de toxicitat al cos i a la sang, són zero.
I en canvi les connexions neuronals estan excitadíssimes.
L'únic que fas és enganyar el cervell.

HOMER

Que és un idiota, pel que sento últimament.

THOTH

Només és incapaç de discernir entre el que passa i el que sembla que passi.

HOMER

I què prens?

THOTH

Escolto.

HOMER

Què escoltes?

THOTH

Hi ha més de 200 drogues auditives.

(THOTH li mostra les opcions a triar.)

HOMER

Marihuana,
peiot,
cocaïna,

MDMDA,
anestèsia,
ayahuasca...
Això ho havia provat de jove.
...heroïna,
barbitúrics,
metadona,
ketamina,
buprenorfina,
esteroides,
anabolitzants,
dissolvent...
Tens una bona farmaciola aquí.

THOTH

I tanta quantitat com faci falta.

HOMER

Quan els joves aneu pel carrer amb els auriculars posats i molt somrients...

THOTH

No és la música el que ens fa feliços.

HOMER

Què és això de *Divinorum*?

THOTH

Una cosa que has de provar.

HOMER

Imagina't que jo volgués provar alguna d'aquestes... llaminadures.

THOTH

Et poses els auriculars,
selecciones droga i dosi,
puges el volum,
et relaxes...

I a jugar.

T'hi animes?

És el meu regal d'aniversari.

(THOTH li posa els auriculars a HOMER.)

Què vols?

HOMER

Un cafè.

(Pausa.)

THOTH

Et dono a escollir d'entre totes les substàncies sintètiques
o naturals del Planeta,
psicotròpics,
psicodèlics,
al·lucinògens...

Sense haver de pagar cap preu ni peatge a canvi i tu,
tu vols un puto cafè?

HOMER

Jamaicà.

THOTH

Collons, avi, no us entenc els de la vostra generació.
No estàs consumint res,
el teu organisme només està emulant els efectes d'aquesta
droga.
Saps què?, triaré jo.

HOMER

De debò que la sensació serà real?

(THOTH tria la dosi, que comença a sonar.

*HOMER puja el volum dels auriculars i cada cop està més
“col·locat”.)*

ACTE II ESCENA II
Perpetuació de l'espècie

(Al Laboratori.

HOMER, DEMÈTER, THOTH i EVA.

HOMER amb el regal de DEMÈTER a les mans.)

HOMER

(Llegint l'etiqueta) Servei de Missatgeria Espacial.

DEMÈTER

És l'empresa que enviarà la *càpsula orbital* un cop l'hagis omplert.

EVA

Totes estan personalitzades amb una referència.

HOMER

Homer-1982-2082.

DEMÈTER

Hi pots enviar el que tu vulguis.

EVA

Tothom hi envia una cosa diferent.

DEMÈTER

Les cendres del gos.

DEMÈTER

Una joia de la família.

EVA

Una carta d'amor.

DEMÈTER

Un vídeo d'unes vacances.

EVA

Un quadre.

DEMÈTER

Una cançó.

EVA

Alguna cosa que et sigui important o personal.

DEMÈTER

Ho portes al SME,
i una llançadora ho envia a l'òrbita.

THOTH

Quedarà eternament a l'Univers.

DEMÈTER

Segur que tens alguna cosa a dir.

HOMER

Sí, apunta:

Un segle m'ha passat volant.

DEMÈTER

És com fer testament.

THOTH

Però de debò, el testament que es feia abans no tenia sentit.

EVA

A la terra tot es fa malbé.

DEMÈTER

Tot s'acaba destruint.

EVA

Però a l'espai no hi ha oxigen.

THOTH

No hi ha oxidació.

DEMÈTER

El que enviïs quedarà a l'òrbita, per l'eternitat.

THOTH

Fins que algú ho trobi i l'obri.

DEMÈTER

Hem passat dels *15 minuts de fama de Warhol*.

EVA

Al tota la vida a Internet.

THOTH

Al tota l'eternitat a l'òrbita terrestre.

DEMÈTER

Què et sembla?

HOMER

Que l'evolució és extraordinària.

HOMER

Quantes càpsules d'aquestes hi ha ja?

THOTH

Milions.

HOMER

Hem omplert de merda la Terra,
i ara també l'espai.

THOTH

No és merda, és herència.

DEMÈTER

És una decisió important, pensa't bé què envies.
I brindem...

HOMER

Brindem.

DEMÈTER

Que jo he de tornar a la feina.

HOMER

Imagina't que se't mor un tubercle.

(THOTH reparteix beguda per a tothom.)

EVA

No, jo no.

THOTH

Però si t'agrada molt.

HOMER

No en vols gens?

EVA

No puc.

DEMÈTER

Això no significa mai res de bo.

THOTH

O estàs malalta.

HOMER

O ets ex-alcohòlica.

DEMÈTER

O...

EVA

Estic embarassada.

DEMÈTER

La pitjor opció.

THOTH

Però què has fet?

DEMÈTER

I el vols tenir?

EVA

És clar que sí, i gràcies per ser tan efusius.

HOMER

Seré besavi.

THOTH

Avi, no està de moda tenir fills.

DEMÈTER

Tenir un fill biològic és egoista,
irresponsable
i un error ètic.

HOMER

Això sí que està de moda.

EVA

Tenir una criatura és un error?

DEMÈTER

Si és per satisfer un caprici personal...

EVA

Tenir un fill no és cap caprici personal.

HOMER

És veritat, és un càstig diví.

DEMÈTER

Si vols ser mare, adopta.

EVA

Per què no puc tenir el *meu* propi fill?

DEMÈTER

Estem esgotant el sòl agrícola,
l'aigua dels aqüífers,
perdem poblacions d'espècies,
els gasos d'efecte hivernacle...

THOTH

És un error estratègic que l'espècie pagarà.

HOMER

El somni d'una cèl·lula es convertir-se en dues cèl·lules.

THOTH

Encara que la cèl·lula sigui cancerosa.

DEMÈTER

I hagin de viure totes apinyades,
unes damunt de les altres.

EVA

I quantes en sobrem *de cèl·lules*?

DEMÈTER

En termes demogràfics, podem viure-hi uns 2.000 milions a l'estil d'un mexicà mitjà, no més.

EVA

Sobren 13.000 milions de persones?

DEMÈTER

En termes demogràfics.

HOMER

En *termes morals* molts més.

EVA

Podríem fer un atac nuclear o disparar a tres quartes parts de la població...

HOMER

Jo no donaria idees a la indústria armamentista.

EVA

O provocar una pandèmia.

HOMER

Ni a la indústria farmacèutica.

DEMÈTER

N'hi hauria prou amb limitar el nombre de fills.

EVA

Va dir *l'amic del nens...*

DEMÈTER

Jo no odio les criatures.

EVA

Però jo no en puc tenir cap.

DEMÈTER

És precisament perquè em preocupo per com viuran els que vinguin que dic això.

EVA

Es pot viure sense arruïnar el planeta.

DEMÈTER

No hi ha espai per tots.

EVA

Es pot reduir el consum en comptes de reduir la població.

DEMÈTER

És utòpic.

Val més que els pobres del demà no neixin.

HOMER

Això també t'ha quedat molt tendre.

DEMÈTER

Però és clar, tu ets una mosca de la fruita.

EVA

I tu una vulgar abella.

DEMÈTER

Per què una abella?

EVA

Per què una mosca?

HOMER

Tu primer.

EVA

Les abelles porten a terme la seva tasca i després moren.

DEMÈTER

No es pot fer mel sense compartir el destí de les *abelles reina*.

EVA

(Fent una concessió) Ets com una *abella reina*... estèril.

HOMER

Ara tu.

DEMÈTER

La mosca de la fruita arriba a un plàtan,

posa ous

i causa una explosió demogràfica.

La població de mosques creix fins al col·lapse,

i aleshores algunes femelles se'n van a un altre plàtan.

EVA

I per això les mosques mai no s'extingiran a si mateixes.

DEMÈTER

Perquè elles sempre tenen un altre plàtan on poden anar.

ACTE II ESCENA III
Composició musical

*(Nau Espacial Transbordadora.
El mateix senyal acústic d'alarma.
Una altra càpsula de l'espai exterior al SME.
Manan n'extreu un missatge:
És música: Les 4 estacions de Vivaldi, John Cage 4'33", etc..
Manan comença a "composar" –amb leds, fluorescents, llums de
neó...-, quadres amb la música.) **

ACTE II ESCENA IV
Art Sonocromàtic

*(Al Museu d'Art Contemporani.
HOMER passa per davant d'obres de Rothko, Mondrian,
Van Gogh, Pollock, Warhol, etc.*
Al mateix temps, Manan escolta les obres.)*

HOMER

Rothko és harmoniós.
Andy Warhol sona com Beethoven.
Beethoven té els colors pop de Warhol.
Van Gogh sona com Mozart.
L'època blava de Picasso sona a Wagner.
Miró és un gran compositor,
pura harmonia musical.
I Jackson Pollock,
Francis Bacon,
Frida Kahlo,
Mondrian...

ACTE II ESCENA V
No som negres o blancs, som taronges

(EVA i HOMER, que “escolta” les cares de les persones.)

HOMER

(Escoltant la cara d'EVA) Ets taronja clar,
jo sóc taronja molt clar,
el negre que he aturat abans,
era taronja molt fosc, molt saturat...
No som blancs o negres:
Tots som taronges.

EVA

El racisme no és una qüestió de colors, sinó de tonalitats.

HOMER

A Martin Luter King li hagués anat molt bé tenir aquesta informació.

EVA

Ara ja no es diu *negre de merda*,
ara es diu *taronja fosc de merda*.

HOMER

I la plaça, és plena música.
De fet, aquesta ciutat, no és grisa.

És plena de colors,
n'hi ha fins i tot a les cantonades.

EVA

No hi ha cap ciutat grisa.

HOMER

Totes tenen diferents colors predominants?

EVA

Londres és vermell i groc,
Madrid ambre i terracota,
Lisboa turquesa i groc clar,
Dublín blava i taronja...

HOMER

He anat al mar:
Variacions de Do.

EVA

Relaxant.

HOMER

I he canviat de color preferit.

EVA

Quin tenies abans?

HOMER

El negre, però és silenci.

EVA

I ara?

HOMER

El vermell, també molt relaxant.

EVA

I el que menys t'agrada?

HOMER

El lila, massa estressant.

EVA

És el color més perillós.

HOMER

Especialment el lila del vestit del Papa.

(Riuen.)

EVA

Ja saps què enviaràs?

HOMER

Ja saps com es dirà?

EVA

És un moment únic.

HOMER

O qui és el pare?

EVA

Només qui arriba als 100 anys pot enviar una càpsula a l'espai.

Quan algú, algun dia l'obri, es veurà a Internet i a les pantalles de Times Square.

HOMER

Qui és el pare?

(Silenci.)

No ho saps?

És un cyborg?

Un androide?

Un geminoide?

Un robot?

Un mutant?

EVA

No ho sé ben bé, perquè he fet inseminació artificial.

HOMER

Evidentment, no fos cas que fèssim algun procés de forma *natural*.

EVA

Ho he fet per decidir com serà el nadó.

HOMER

I com serà?

EVA

Com *jo* vulgui.

HOMER

Tot es *construeix* a gust.

EVA

Som la primera espècie que pot decidir cap a on vol que vagi el seu futur evolutiu.

HOMER

A les altres espècies que han evolucionat per atzar, tampoc els ha anat tan malament.

EVA

A nosaltres sí.

ACTE II ESCENA VI
Càpsules orbitals caòtiques

(Al Laboratori.)

EVA

La càpsula espacial només ha aconseguit que se senti més anti-Leibniz.

DEMÈTER

Més anti, què?

EVA

Més perdut al caos.

DEMÈTER

En un sistema caòtic...

EVA

L'avi és un sistema caòtic?

DEMÈTER

Petits canvis en les condicions inicials...

EVA

Poden comportar grans canvis en els resultats finals.

DEMÈTER

És qüestió de temps que el caos s'ordeni.

EVA

I si, en el caos de l'avi,
grans canvis en les condicions inicials
no canvien gens els resultats finals?

DEMÈTER

Què vol enviar?

EVA

Res.

DEMÈTER

Ja se li acudirà alguna cosa.

EVA

No l'està buscant.

DEMÈTER

Com ho saps?

EVA

Per què no li demanes a ell?

DEMÈTER

Perquè tinc una crisi que he de resoldre d'arrel.

EVA

Té 100 anys, ha arribat a la potencialitat de la vida d'un ésser humà...

DEMÈTER

Les plantes no moren mai de velles.

EVA

Crec que és un bon moment per recordar-te que les persones, sí.

DEMÈTER

Efectes patògens,

una sequera...

Però no de velles.

És molt difícil veure individus vells a la natura.

EVA

Aviat et podràs preocupar només de les teves plantes.

DEMÈTER

Les meves plantes,

tu,

jo

i el meu pare,

som el mateix.

EVA

L'has de convèncer perquè aprofiti la càpsula.

ACTE III ESCENA I
Rostres humans

*(Nau Espacial Transbordadora.
El mateix senyal acústic d'alarma.
Una altra càpsula de l'espai exterior al SME.
MANAN n'extreu un missatge:
Retrats Sonocromàtics -els acords predominants de rostres
humans-, de persones de diferents ètnies, races, etc.)*

ACTE III ESCENA II
Cyborg life

*(Homer amb els auriculars.
A les pantalles de Times Square, THOTH i EVA.)*

THOTH

Sóc un adolescent insegur que m'he comprat el meu primer smartphone.

EVA

Les meves primeres ulleres.

THOTH

I el meu primer parell d'empastaments bucal.

EVA

I la meva primera dosi de silicona:
Aquí, aquí i aquí...

THOTH

I aquí.

EVA

Ja estic llesta per anar a la Universitat.

THOTH

Després d'uns quants anys de dura carrera...

EVA

I experimentació vital i tecnològica.

THOTH

Em llicencio.

El meu pare em regala un envà nasal de platí,
cortesia cocainòmana,
i un cotxe.

EVA

Tenim un accident i em rebento el genoll per 4 costats.
Ara tinc una ròtula d'aliatge de titani,
la seguretat que mai patiré d'artritis
i que sempre et guanyaré en una cursa.

THOTH

L'accident m'ha deixat paraplègic de cintura en avall,
però un nou exosquelet adaptat a la meva estructura fa que
pugui tornar a caminar,
i a córrer.
I et torno a guanyar en una cursa.

THOTH

I també m'ha deixat cec.
Em tallen l'iris,
l'obren,
el giren
i amb un làser corregeixen l'angle de refracció del globus
ocular.

EVA

Però encara hi veig malament.
M'implanten un sensor CCD,
que converteix la llum en senyals elèctrics i els envia directament al seu nervi òptic.

THOTH

Descobreixo que un dels meus avantpassats va morir de càncer.

EVA

Reescriu la meua seqüència genètica.

THOTH

I corregeixo el gen amb inclinació cancerosa.

EVA

Al cap d'un temps, i de forma inconscient,
sento l'impuls de perpetuar-me en el temps i en l'espai.
Vull tenir un fill.

THOTH

Però unes proves revelen que tinc "*els espermatozous ganduls.*"

EVA

Sóc estèril.

THOTH

Però em sento un impotent.

EVA

Tinc un fill proveta.
Tot l'embaràs va com una seda...

THOTH

Fins que el nen decideix arribar 8 setmanes abans de
temps al món.

EVA

Passa 60 dies a la Incubadora alletat per un gemoide
idèntic a mi.

THOTH

Em faig gran i pateixo algunes malalties:

EVA

Síndrome de Tourette.

THOTH

Parkinson.

EVA

I epilèpsia.

THOTH

Una darrera l'altra.

EVA

Però sobrevisc gràcies als elèctrodes implantats al cap,
que estimulen el tronc de l'encèfal.
I arribo a vella.

THOTH

I començo a pixar-me a sobre.
Però m'implanten un múscul circular,
un esfínter sintètic que controla la incontinència.

EVA

El meu cor batega massa a poc a poc.

THOTH

Un marcapassos estimula elèctricament el múscul amb una unitat de control de distància,
que marca el meu ritme cardíac,
controlat pel doctor des de la seva oficina.

EVA

Però el cor em segueix fallant.
Me n'implanten un d'artificial,
una bomba perfecte feta de biosíntesi.
La bateria es recarrega un cop a la setmana.

THOTH

Ara sí que sóc impotent, de debò.
M'implanto un notable quantitat de cossos cavernosos artificials que s'inflen pressionant els testicles.
Abans de follar,
m'agafó els ous...
i m'inflo la polla.

EVA

Segueixo perdent les claus sovint,
així és que m'implanto un xip RFID a la mà.

I ara la porta de casa i la del cotxe s'obren automàticament quan m'hi acosto.

THOTH

La pantalla del meu smartphone és massa petita.

EVA

Connecto un dispositiu a un implant òptic per poder veure les webs directament davant dels ulls.

THOTH

M'acoblo el telèfon a l'oïda,
amb un implant coclear a l'oïda interna,
que enllaça amb el nervi auditiu,
i amb la laringe,
amb un nano-micròfon.

EVA

Em col·loquen un polímer transparent implantat a l'avantbraç amb un teclat amb *l'email*,
l'agenda,
l'hora,
la data,
la temperatura
i el *Google Maps*,
tot reflectit a l'ull.

THOTH

I després de molts,
molts,

molts anys d'una super-vida de cyborg,
el meu cos mor.

EVA

Cap problema.

THOTH

Perquè és el meu cos qui ha mort, no jo.

EVA

M'implanto el cervell en un ambient artificial
i continuo vivint més enllà d'aquesta cel·la que és el cos.

THOTH

En aquest panòptic, que és el Planeta.

EVA

I allà, molt lluny de tot...

THOTH

Estic en pau.

*(HOMER es treu els auriculars.
És a Times Square mirant les pantalles.)*

ACTE III ESCENA III
Un dinar familiar: Simfonia culinària

*(En un Restaurant.
HOMER, escolta els aliments i el tria segons el so.
THOTH, amb els auriculars.
DEMÈTER, amb una planta.
EVA, embarassada.)*

EVA

És imprescindible que vagi a tot arreu amb tu?

DEMÈTER

Tu també vas amb la teva cria a tot a arreu.

EVA

Però no la porto dins d'un test.

DEMÈTER

És un experiment que reclama que estigui on hi ha grans concentracions de gent.

HOMER

Per veure si té més capacitat de fer vida social que tu?

EVA

Per comprovar això no cal cap experiment.

HOMER

Tot el dia tancada al laboratori es podria deprimir.

DEMÈTER

Aquesta planta era amb la seva família, connectada per les arrels amb les altres.

L'he separat, i necessito comprovar com reacciona als estímuls químics de les olors del nostre cos...

THOTH

Doncs acosta-me-la a mi, que vinc suat.

DEMÈTER

...i al nostre camp magnètic quan està sola.

He de veure com actua fora del seu habitat, envoltada només per humans.

EVA

Doncs separa-la de tu.

DEMÈTER

I quan dius que surts de comptes per expulsar l'okupa que portes a la panxa?

EVA

No ho he dit.

HOMER

Aviat seré besavi.

DEMÈTER

I aviat haurem de marxar de la Terra.

THOTH

Això espero.

DEMÈTER

Si continuem doblant la població mundial cada 35 anys, el 2.600 serem 630 mil milions.

THOTH

Això és molta gent.

DEMÈTER

Només hi haurà espai per estar-nos dempeus.

EVA

I tot és culpa d'en Manan.

HOMER

Es dirà Manan?

DEMÈTER

Tindrem 3cm² de superfície sòlida per persona.

THOTH

Això inclou Groenlàndia i l'Antàrtida?

DEMÈTER

Si encara no s'han desfet...

En qualsevol cas, l'any 2.700 la massa total de teixit humà serà igual a la massa de la Terra i no hi cabrem.

THOTH

Vist des de fora serà *l'Homo-Planeta*.

EVA

Serà el moment per emigrar a d'altres planetes.

DEMÈTER

Només fins l'any 7.000,
quan la massa humana seria igual a la massa de tot l'Univers conegut.

THOTH

Homo-Univers.

EVA

El moment per emigrar a d'altres Galàxies.

DEMÈTER

Només fins l'any...

HOMER

La conversa és terriblement agradable però ja sé quina composició musical em menjaré.

Comencem?

(Tots comencen a menjar.

HOMER "fa música" amb les aliments.)

EVA

Thoth, per què no li expliques a l'avi on vols anar a viure?

HOMER

A la Galàxia del costat?

DEMÈTER

Gairebé.

Thoth

A l'òrbita terrestre.

HOMER

Què vols anar a fer a l'Espai?

Thoth

Ocupar-me de la gestió del milions d'objectes que pul·lulen per l'espai i...

DEMÈTER

Vol vigilar la merda espacial:

Un tros de coet,

un satèl·lits en desús...

Thoth

I sobretot, totes les càpsules del Servei de Missatgeria.

Monitoritzaria la seva trajectòria i òrbita per poder evitar possibles col·lisions amb els serveis de telecomunicacions, les sondes...

DEMÈTER

L'escombriaire de l'espai.

Thoth

Sense els escombriaires no tindriem civilització.

HOMER

I sense les escombraries tampoc.

(Eva fa un senyal a DEMÈTER.)

DEMÈTER

Pare, et vull dir una cosa.

HOMER

És sobre botànica?

DEMÈTER

No.

HOMER

Digues.

DEMÈTER

Vull, volem, creiem que has de fer servir la càpsula, caríssima, que et vaig regalar.

HOMER

Perquè en Thoth no es quedi sense feina?

DEMÈTER

Perquè tu no desapareguis del tot.

HOMER

No vull deixar una merda en aquest món ni fora d'ell.

Però us vull donar les gràcies, a tots:

Per oferir-me drogar-me auditivament,

follar amb androides,

escoltar colors,

veure sons,

enviar merda a l'espai...

M'hagués conformat amb una bufanda i un llibre,

però m'heu fet tornat a sentir.

No m'importa saber si hi ha vida després de la mort,

el que m'importa és saber si hi ha vida abans de la mort.

THOTH

Avi.

HOMER

Què?

THOTH

Fa anys que tots es llibres són digitals,

i les bufandes, també.

ACTE III ESCENA IV
Una nit a l'òpera

(A l'Òpera.

Durant una representació de "La flauta Màgica" de Mozart.)

THOTH

Per què hem vingut a l'òpera?

EVA

I per què no?

THOTH

És antic, artificios, llarg, car...

EVA

A l'àvia li agradava.

HOMER

No me'n recordava.

EVA

(Acariciant-se la panxa) I és bo per a ell.

DEMÈTER

(Acariciant la planta) I per a ella.

THOTH

És a dir, que hem vingut pels que no hi són.

EVA

(*A Homer*) Avi, mira aquesta ària, canten tots els colors.

DEMÈTER

(*A la planta*) Escolta això.

(*Ària de “La reina de la nit”.*

Homer percep tots els colors de l'escala sonocromàticament.)

La Reina de la Nit

*“Un còlera terrible consumeix el meu cor
la desesperació i la mort m’inflamen.
Si Sarastro no mor de la teva mà
tu no serà mai més la meva filla.
Que siguin per sempre desterrats,
per sempre perduts
per sempre destruïts
totes les relacions de la naturalesa
desterrades, perduts i destruïts
les relacions de la naturalesa
Si Sarastro no expira pel teu braç
Escolten!
Déus de la venjança!
Sentiu el jurament d’una mare!”*

(*Quan acaba l'ària, DEMÈTER s'aixeca i crida des del mig de la platea.*)

DEMÈTER

Tens raó, Reina de la nit.

EVA

Pare, baixa la veu.

DEMÈTER

Hem perdut i destruït les relacions de la naturalesa.

EVA

Calla i asseu-te.

(THOTH rep un missatge.)

DEMÈTER

Tots som cèl·lules d'un gran meta-organisme.

Som un petit fragment de terra ferma,

i no una illa.

Un petit fragment de terra ferma...

THOTH

M'han escollit per anar Servei de Missatgeria Espacial.

(EVA i HOMER surten amb DEMÈTER.

L'òpera continua.)

ACTE IV ESCENA I
Vestuari de gala

*(MANAN, a la seva Nau Transbordadora.
A la Terra, HOMER, EVA, THOTH i DEMÈTER, cadascú al seu
espai.
Tots es canvien de roba, de tal manera que conformen una
simfonia musical.) **

ACTE IV ESCENA II
Escombriaire espacial

*(THOTH sol observa l'espai exterior, amb un missatge a la mà.
Entra HOMER.)*

HOMER

He anat al *Servei de Missatgeria Espacial*.

THOTH

Jo vigilaré la teva càpsula.

(HOMER i THOTH s'abracen.)

HOMER

Saps què va ser el primer que va dir en Yuri Gagarin quan va arribar a l'òrbita terrestre?

THOTH

Per fi!?

HOMER

Jo no veig cap Déu des d'aquí dalt.

HOMER

He vist una pel·lícula d'un paio que,
durant tota la seva vida només té un somni:

Anar a la Lluna.
Anar-hi, i quedar-s'hi a viure.
És la seva il·lusió des de petit.
Es passa tota la vida pensant en anar a la Lluna tot sol.
Així és que des de ben jove comença a preparar-se,
a lluitar contra milers d'aspirants genèticament perfectes
per la missió,
a superar tota mena d'adversitats i calamitats,
tot per aconseguir que l'enviïn allà dalt.
Tota l'estona mirant la Lluna.
La Lluna.
I, al final de la pel·lícula,
després de superar tots els entrebancs,
ho aconsegueix:
El destinen en missió espacial a la Lluna.
S'hi haurà de quedar a viure de forma *indefinida* com a res-
ponsable d'una sonda
en una missió d'investigació de...
Sent felicitat.
S'acomiada de la família i els amics.
i puja a la nau.
Fa el trajecte Terra-Lluna,
de 384.400 km,
sense apartar ni un segon la mirada del satèl·lit.
I al cap de 4 dies,
i de tota una vida d'espera,
hi arriba.
Finalment, ja és a la Lluna.
S'hi instal·la i,
quan ja ho té tot preparat per començar a gaudir de la se-
va estada al satèl·lit,

del seu somni d'infantesa,
de la seva màxima ambició vital...

THOTH

Què?

HOMER

S'asseu
a contemplar
la Terra.

(THOTH li dóna els auriculars a HOMER i surt.)

ACTE IV ESCENA III

Efecte Botswana

*(DEMÈTER amb el terrari.
Entra THOTH.)*

THOTH

Els de l'Òpera volen el teu cap per fer de Joan el Baptista a les funcions de "Salomé"...

DEMÈTER

Ja sé perquè s'estan interconnectant per les arrels...

THOTH

Per què ho fan?

DEMÈTER

S'està adaptant a un canvi.

THOTH

Quin canvi?

DEMÈTER

Fa uns anys, en un parc de Botswana hi van introduir 200.000 antílops que van començar a menjar-se les acàcies. Al cap de sis mesos havien mort més de 10.000 antílops, i no sabien per què.

THOTH

Van ser les plantes?

DEMÈTER

Van produir molècules químiques que les van fer indigeribles,

i es van carregar els seus predadors.

Ara ho estan fent per les arrels.

THOTH

Així no podem evitar que es comuniquin.

DEMÈTER

La natura no fa res perquè sí,

no fa esforços gratuïts,

és molt econòmica:

Ni més ni menys d'allò imprescindible,

i tot amb un propòsit.

Tota la seva sensibilitat té un objectiu.

THOTH

Es volen defensar sense ser vistes?

DEMÈTER

No ho sé, però si hi ha un canvi, elles ho notaran abans.

THOTH

Perquè són més sensibles.

DEMÈTER

Elles no poden sortir corrents.

THOTH

Però nosaltres sí.

DEMÈTER

Quan marxes?

(Silenci.

DEMÈTER li dóna la seva planta a THOTH.

THOTH surt.)

ACTE IV ESCENA IV
Objectiu: Òrbita terrestre

*(THOTH es prepara per marxar al seu viatge espacial.
DEMÈTER, EVA i HOMER esperen la seva partida.
A les pantalles de Times Square.)*

DEMÈTER

El 99,6% de tot el que està viu al Planeta són plantes.
I depenem d'elles per tot.
Si demà desapareguessin totes les plantes del planeta,
en un mes tots els animals ens extingiríem perquè no hi
hauria menjar ni oxigen.

HOMER

I què perdria el Planeta si fóssim nosaltres els que desapareguéssim?

EVA

O si tots decidíssim marxar de cop i volta.

DEMÈTER

Els cicles dels semàfors,
el fum de les xemeneies,
els llums d'emergència dels edificis,
dels hospitals,
dels grans magatzems,

les pantalles de Times Square,
s'apagarien aviat.
Els interruptors,
l'aixeta de l'aigua,
el telèfon,
les alarmes,
les portes elèctrica...
no funcionaria res.

(THOTH comença el seu viatge.)

La radio només deixa una anar un brunzit,
sense veus ni música.
A la tele, neu electrostàtica durant uns dies.
I després res.
Els tramvies i els cotxes són runes de ferro aturades al mig
de la ciutats.
Els reactors de les centrals nuclears s'han fos i han alliberat
radioactivitat a l'atmosfera.
El món és a les fosques i l'aire és radioactiu.
Amsterdam i Venècia, inundades,
com Nova York, Washington, Londres, Paris...
Amb el temps, l'aigua desfà fins i tot el formigó infiltrat per
barres d'acer o ferro.
Només un any després de nosaltres,
les ciutats ja estan envaïdes per la vegetació.
El paviment dels carrers s'ha escardat i les plantes,
la molsa
i els arbres
s'han obert pas.
L'Ailant,
un arbre invasor de la Xina que llança les seves arrels a més de
cent metres de profunditat i fa més de vint metres d'alçada,

i l'om siberià, neixen entre les esquerdes dels llambordes i
als murs,
s'han expandit per totes les ciutats.
Inexorablement, la selva tropical ho anirà engolint tot.
En menys de 100 anys totes les cases s'hauran esfondrat.
Els edificis més grans,
els museus,
els palaus,
les esglésies,
les torres...
Res durarà més de dos segles.
Els museus són un viver d'insectes.
Les pintures i els frescs han desaparegut pels bacteris.
Obres d'art.
Llibres.
Pel·lícules.
Tot l'art humà desapareixerà tard o d'hora.
El fang és l'únic element que encara ha sobreviscut.
Les ceràmiques,
els plàstics
i el PVC, que suporten increïblement el pas del temps...
A no ser, és clar, que apareguin microbis capaços de digerir-los.
I la fibra de vidre.
Un material pràcticament indestructible fet de sorra.
Pols és el que som.
Després de 10 segles, ja no queda cap rastre de nosaltres,
només vegetació.
Però sí, es trobarien a faltar a les persones.
Els tècnics de manteniment d'edificis,
manyacs,
lampistes,

treballadors que recullen les escombraries i netegen els carrers,
els ponts,
els vidres
i que impedeixen que l'aigua penetri a les teulades.
Les persones que mantenen els paviments,
els ponts,
els túnels del metro...
Els escombriaires.
Aquests són els guardes de la civilització.

HOMER

De totes les nostres civilitzacions, només en queden trossos
de fangs?

DEMÈTER

Els bacteris van començar això,
i les bacteris ho acabaran.

EVA

No queda res, absolutament res de nosaltres?

DEMÈTER

Les transmissions de radio i televisió, que viatgen per l'U-
nivers.
Res més.

(Pausa.)

EVA

Després de més de milers d'anys d'evolució,
de guerres i tractats de pau,

de descobriments i desastres,
d'avenços i crisis,
només queda...
la tele?

HOMER

Val més que estiguem sols a l'Univers.

(THOTH desapareix.

EVA es posa de part.

HOMER mor.)

ACTE V ESCENA I

Última estació

*(Fosc absolut.
Veu metàl·lica i editada.)*

VEU EN OFF

Tanca els ulls.

Nota el pes del teu cos.

Nota la força de la gravetat.

Nota l'atracció del teu cos cap al centre de la Terra.

Ja no flotes,

però no és necessàriament pitjor.

Ets a punt de consumir oxigen natural.

La sensació pot provocar-te mareig.

Com la gravetat.

Com tot el que trobaràs aquí.

Obre els ulls.

Acostuma't a la llum natural.

Als colors de la Terra.

1, 2, 3...

Obre els ulls.

(Manan arriba a la Terra.

Només vegetació i jungla: Variacions de La. Microtons de LA.

Un senyal acústic d'alarma, diferent als anteriors.

Manan agafa la darrera càpsula del SME:

SONOCROMÀTIC

“Càpsula Homer-1982-2082.”

L'obre i, abans que puguem veure que hi ha dins...

Fosc.)

Notes

* Les músiques, imatges, obres d'art, colors, etc. que s'especifiquen al text són a mode d'orientació i exemple de les possibilitats de la percepció "sonocromàtica", amb la intenció de facilitar la comprensió dels conceptes al lector. En una futura posada en escena, poden ser bescanviables pel director escènic segons el seu criteri i necessitats artístiques de l'espectacle, ja que dramàticament no fan variar el "sentit últim del text"; i, en tant que dramàticament són "les càpsules espacials que els humans han enviat l'òrbita terrestre", les opcions potencials són múltiples.

ABOUT NEIL HARBISSEON

Neil Harbisson (27 July 1982) is a British-Catalan cyborg artist, musician and performer best known for his self-extended ability to hear colors. In 2004 he became the first person in the World to be fitted with an eyeborg and to be officially recognized as a cyborg by a government. Color and the use of technology as an extension of the performer's body and senses are the central themes in Harbisson's work.

Neil Harbisson was born with achromatopsia, a condition that only allows him to see in black and white. He grew up in Mataró, Spain, where he studied music, dance and drama at various schools and began to compose piano pieces at the age of eleven.

At the age of sixteen he started studying fine art at Institut Alexandre Satorras, where he was given special permission to use only black, white and gray colors in his works. Harbisson early works are all in black and white.

Harbisson moved to Ireland in September 2001 to finish his piano studies at Dublin's "Walton's New School of Music". In 2002 he moved to England to study Music Composition at Dartington College of Arts.

THE EYEBORG

In October 2003 in his second year at Dartington College of Arts, Harbisson attended a lecture on cybernetics, particularly on sensory extensions, given by Adam Montandon. Neil found this of immense interest and at the end of the lecture he went up to Adam to explain his condition.

The eyeborg works with a head mounted camera that picks up the colors directly in front of a person, and converts them in real-time into sound waves. Neil memorised the frequencies related to each colour: high frequency hues are high-pitched, while low frequency hues sound bolder. In Vienna, they co-presented their eyeborg project, one of more than 400 entries from 29 different countries, and won the Europrix Award in Content Tools and Interface Design (2004), as well as the Innovation Award (Submerge, Bristol 2004).

In 2007, while hitch-hiking around Europe, Harbisson met Peter Kese in Ljubljana, a software developer from Kranj, Slovenia. Kese offered

to develop the eyeborg even further so that Harbisson could perceive color saturation and not only color hues. After a few weeks he had developed a new eyeborg model that allowed Harbisson to perceive up to 360 different hues through microtones and saturation through different volume levels.

Matias Lizana, a student from Universitat Politècnica de Catalunya is currently developing the eyeborg into a small chip as part of his final year project. The new chip will allow Harbisson to hear colours in stereo and to implant the eyeborg in his forehead.

CYBORG PASSPORT

In 2004, Harbisson was not allowed to renew his UK passport because his passport photo was rejected. The passport office would not allow Harbisson to appear with electronic equipment on his head. Harbisson wrote back to them insisting that the eyeborg should be considered part of his body as he had become a cyborg. Letters from his doctor, friends and his college were sent to the passport office to give him support. After weeks of correspondence Harbisson's prosthetic device was included as confirmation of his permanent and embedded cyborg status.

SONOCHROMATOPSIA / SONOCHROMATISM

Harbisson uses the term sonochromatism or sonochromatopsia [sono- (Latin: sound) + chromat- (Greek: color)+ -opsia (Greek: visual condition)] to define his new condition. He explains that achromatopsia can no longer define his condition because achromatopsics can not perceive nor distinguish colors. He also explains that synesthesia does not define his condition accurately because the relation between color and sound varies depending on each person, whereas sonochromatopsia is an extra sense that relates color to sound objectively and equally to everyone.

ART

Before the eyeborg entered his life his works were all in black and white, the medium often charcoal. The eyeborg opened up a new palette of

brightly coloured paints. Harbisson's first showcase of color paintings was at the Port Eliot Festival in 2004. Followed by other showcases at the Bankside Gallery, Submerge Festival (Bristol), Ignition Showcase (Penzance), Museumsquartier (Vienna) and at the Royal College of Art Gallery (London).

In 2007 Harbisson started hitch-hiking around Europe to find the main colors of capital cities, visiting more than 50 countries as well as travelling around Britain. He scanned each capital until he was able represent each city with two main hues. In Monaco, it was azure and salmon pink; in Bratislava it was yellow and turquoise; and in Andorra it was dark green and fuchsia. Under the title *Capital Colors of Europe* Harbisson has exhibited the colours of each capital in several European galleries including Spain, Andorra, UK, and Croatia.

The eyeborg not only allows him to perceive and paint in color but it also means that everyday sounds, such as ring tones or music, become associated with colours. *Color Scores* are a series of paintings where Harbisson transforms into color the first 100 notes of well-known musical pieces.

Sound Portraits are portraits of people that Harbisson creates by listening to the colors of faces. Each face creates a different micro tone chord depending on its colours. In order to create a sound portrait he needs to stand in front of the person and point his eyeborg at the different parts of the face, he then writes down the different notes on a special 360 lined manuscript paper. He explains that photographs can not be used to create these portraits as colors are not the same on pictures than live. Since 2005 he has created sound portraits of Prince Charles, Antoni Tàpies, Leonardo di Caprio and Woody Allen among others.

MUSIC

The piano has been Neil's instrument since he was a small child. He gravitated towards it quite naturally, since he hated even the existence of color. It was a black and white instrument, perfect for me. It was inevitable that his first performed composition as a cyborg was a marriage of paint and music. In *Piano Concerto No. 1*, first performed at Dar-

tington College of Arts in 2004, Neil literally painted a Steinway & Sons piano, using the color frequencies to produce notes. With his next composition, the Pianoborg Concerto, Neil wanted to demonstrate to an audience exactly how he used the eyeborg. The piano was 'prepared', by attaching a computer to the underside, the sensor of the eyeborg being positioned above the keys. When a color was shown to the sensor, the computer picked up the frequency and relayed this to the piano, which then played the corresponding note. Neil said 'The piano was playing the pianist, which is what I wanted to achieve'.

Harbisson's first color to voice performances were in collaboration with Icelandic singer and Amiina violinist María Huld Markan Sigfúsdóttir (wife of Sigur Rós keyboardist Kjartan Sveinsson), in their performances María used a computer and a microphone to sing the microtonal color frequencies that Harbisson used while creating live paintings on stage. Their first performances were in 2004 at Ariel Centre (Totnes, UK) and at Plymouth Guildhall (UK) in 2005.

Since 2008 Harbisson has been collaborating and performing with Catalan artist and musician Pau Riba with whom he shares the same interest in cyborgs. They first performed in 2008 at Sala Luz de Gas (Barcelona), followed by other performances in Barcelona, Girona and Mataró. One of their recent projects is Avigram (Avi- Latin: bird, -gram Greek: something written, drawn or recorded) a structure of 12 strings, one string for each semitone in an octave, installed on a roof of a farm. The installation is being recorded 24 hours a day and a melody is being created depending on which strings birds decide to rest on.



GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTITUTO NACIONAL
DE LAS ARTES ESCÉNICAS
Y DE LA MÚSICA